

**CURTEA SUPREMĂ
DE JUSTIȚIE**

ÎNCHEIERE

cu privire la inadmisibilitatea recursului declarat de către Othman Ameer,
reprezentat de avocatul Ludmila Bîrcă,

în cauza de contencios administrativ, înaintată la acțiunea depusă de către
Othman Ameer împotriva Inspectoratului General pentru Migrație, persoană
terță Serviciul de Informații și Securitate cu privire la anularea actului
administrativ, obligarea emiterii actului administrativ favorabil,

împotriva deciziei din 18 februarie 2025 a Curții de Apel Centru,

*(Dosarul nr. 3ra-315/25
PIGD 2-24041791-01-3ra-02062025)*

Recursul vădit neîntemeiat. Art.246, alin. (2), lit. h) din Codul administrativ

Judecătoria Chișinău, sediul Rîșcani, jud. I. Barbacaru
Curtea de Apel Centru, jud. G. Mîra, G. Dașchevici, A. Bostant

27 mai 2026

Textul corespunde originalului

Examinând în lipsa părților recursul declarat de către Othman Ameer, reprezentat de avocatul Ludmila Bîrcă,

Curtea Supremă de Justiție, în completul compus din:

Stela Procopciuc, *Președinte,*

Oxana Parfeni

Diana Stănilă, *judcători,*

constată următoarele:

ÎN FAPT

1. La 16 aprilie 2024, Othman Ameer a depus acțiune în contencios administrativ împotriva Inspectoratului General pentru Migrație, prin care a solicitat anularea deciziei nr. 520/24/DAA din 27 februarie 2024 emisă de Direcția Azil și Apatridie a Inspectoratului General Pentru Migrație, obligarea emiterii actului administrativ individual favorabil privind acordarea azilului pe teritoriul Republicii Moldova, statutul de refugiat cet. Othman Ameer.

2. În motivarea acțiunii, reclamantul a indicat că, prin decizia nr. 520/24/DAA din 27 februarie 2024 emisă de direcția Azil și Apatridie a Inspectoratului General pentru Migrație, a fost respinsă cererea de azil depusă de Othman Ameer. Decizia i-a fost comunicată lui Othman Ameer la 18 martie 2024.

3. În opinia reclamantului decizia este ilegală și pasibilă anulării, or, în cadrul primei proceduri de azil (30 noiembrie 2012), la motivul părăsirii țării de origine a indicat conflictul armat din Siria, inclusiv și faptul că a făcut parte din rândul forțelor armate siriene, în calitate de lunetist. A mai menționat că zilnic aveau loc bombardamente, acțiuni înarmate, în calitate de militar dânsul era nevoit să ucidă pentru autoapărare. A relatat că a primit ordonanțe de la superiori, de a împușca în fiecare automobil cu numere de înregistrare din orașele: Aleppo, Idlib, Hama, indiferent cine se afla în automobil, care va încerca să traverseze punctul de control. De asemenea, avea ordonanță de a împușca orice bărbat civil, cuprins între vârsta 14-55 de ani, care la fel încerca să treacă punctul de control.

4. Prin decizia nr. 79/13/DAI din 19 aprilie 2013 a fost respinsă cererea depusă de Othman Ameer privind acordarea azilului pe teritoriul Republicii Moldova. Decizia a fost contestată pe calea contenciosului administrativ. La 14 septembrie 2014 a fost emisă încheierea Curții de Apel Centru, prin care s-a dispus restituirea cererii de apel declarată de Othman Ameer împotriva hotărârii Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 16 aprilie 2014. Încheierea nefiind contestată cu recurs la Curtea Supremă de Justiție.

5. Tot în acest context, reclamantul a indicat că ulterior, la 29 iunie 2023 s-a adresat la Direcție cu o nouă cerere de azil. În cadrul interviului reclamantul a menționat că din moment ce a venit în Republica Moldova (anul 2012) nu a mai părăsit această țară. În anul 2017, în conformitate cu prevederile art. 190

din Codul penal, a fost condamnat la 8 ani privațiune de libertate, însă după 6 ani și 4 luni a fost amnistiat.

6. Referitor la motivul solicitării azilului în Republica Moldova, reclamantul a susținut că la moment în Siria au loc altercații militare care se duc între localnici și forțele militare de stat. Drept consecință a confruntărilor militare sunt înregistrate decesuri în rândul populației civile. Deci, consideră că din cauza acestei situații de conflict armat, viața fiecărei persoane se află în pericol. Othman Ameer a menționat că nu dorește să revină în Siria din considerent că nu se simte în siguranță în țara unde au loc ciocniri militare și persistă o situație precară și tensionată. De asemenea, a accentuat că în țara de origine se simte în pericol pentru viața și integritatea personală.

7. Consideră că Inspectoratul General pentru Migrație nu a efectuat o verificare minuțioasă a cererii de oferire a unei protecții pe teritoriul Republicii Moldova și neîntemeiat a emis decizia de respingere a cererii privind acordarea azilului. Mai mult, reclamantul a informat că în Republica Moldova are un copil născut cu vârsta de 12 ani, însă în certificatul de naștere nu figurează ca părinte.

8. În susținerea cererii de azil, reclamantul a făcut referire la următoarele surse:

- <https://www.jurnal.md/ro/news/>, războiul din Siria, declanșat în urmă cu 13 ani, s-a soldat cu peste 500.000 de morți, războiul din Siria a provocat peste 507.000 de decese în 13 ani, conform estimărilor publicate joi de Observatorul Sirian pentru Drepturile Omului (OSDO), în ajunul împlinirii a 13 ani de la izbucnirea conflictului care a divizat țara și a condus la strămutarea a milioane de persoane, relatează AFP, citat de Agerpres. Declanșat pe 15 martie 2011 cu o revoltă populară reprimată violent de regimul președintelui Bashar al-Assad, conflictul a devenit mai complex odată cu intervenția actorilor internaționali și a fluxului jihadiștilor din întreaga lume.

- Potrivit OSDO, un ONG cu sediul în Regatul Unit, dar care dispune de o vastă rețea de surse în țara aflată în război, peste 164.000 de civili, între care peste 15.000 de femei și 25.000 de copii, au fost uciși. ONG-ul estimează că au fost uciși peste 343.000 de combatanți, inclusiv militari din armata regimului sirian, luptători ai unor grupuri pro-iraniene, forțe conduse de kurzi și jihadiști din gruparea Statul Islamic (SI). Aceste cifre reflectă o creștere cu aproximativ 4.000 de decese față de martie 2023, în condițiile în care situația pe liniile frontului s-a stabilizat în general în ultimii ani.

- Președintele Bashar al-Assad controlează acum aproximativ două treimi din teritoriul sirian, datorită intervenției decisive a Moscovei principalul său aliat, și a Teheranului, cu toate acestea zone vaste din nordul țării rămân în afara controlului său.

- Potrivit ONU 16,7 milioane de persoane din Siria au nevoie de asistență umanitară sau de protecție. Peste șapte milioane de persoane sunt strămutate în interiorul țării potrivit aceleiași surse. Cutremurul devastator care a zguduit Turcia și Siria în februarie 2023 a agravat problema. Souhair Zakkout, purtătoarea de cuvânt a Comitetului Internațional al Crucii Roșii cu sediul la Damasc, a declarat pentru AFP că războiul a avut „consecințe devastatoare” pentru sirieni, cauzând „suferințe inimaginabile”. În Siria, o întreagă generație nu a cunoscut nimic altceva decât război, a deplâns ea. Sancțiunile occidentale au agravat o criză economică provocată de războiul care a devastat infrastructura țării, unde 90% din populație trăiește sub pragul sărăciei.

- Organizațiile umanitare lucrează „pentru a menține nivelul minim al serviciilor de bază”, precum apa și sănătatea, astfel încât „acestea să nu se prăbușească”, a spus Souhair Zakkout.

9. Othman Ameera a susținut că trebuie stabilită o legătură cauzală între actele de persecuție la care se presupune că a fost supus solicitantul de azil și decizia sa de a fugi din țară, motivele pentru care se solicită acordarea unei forme de protecție, de faptele relevante referitoare la țara de origine, de declarațiile și documentele relevante prezentate de solicitant, inclusiv de informațiile cu privire la faptul dacă a fost supus persecuției sau la posibilitatea de a fi persecutat sau expus unor vătămări grave la întoarcere în țara de origine, iar în cazul în care nu se poate stabili această legătură este dificil de apreciat că acesta are nevoie de protecția unui alt stat.

POZIȚIA PRIMEI INSTANȚE

10. Prin hotărârea din 30 octombrie 2024 a Judecătorei Chișinău, sediul Rîșcani s-a respins ca fiind neîntemeiată acțiunea în contencios administrativ înaintată de către Othman Ameer împotriva Inspectoratului General pentru Migrație, persoană terță Serviciul de Informații și Securitate cu privire la anularea decizia nr.520/24/DAA din 27 februarie 2024, obligarea emiterii actului administrativ favorabil.

11. Hotărârea instanței de fond a fost contestată cu apel, în termen la 31 octombrie 2024 de către Othman Ameer, prin intermediul reprezentantului său avocatul Ludmila Bîrcă.

POZIȚIA INSTANȚEI DE APEL

12. Curtea de Apel Centru prin decizia din 18 februarie 2025 a respins apelul declarat de Othman Ameer, a menținut hotărârea Judecătorei Chișinău, sediul Rîșcani din 30 octombrie 2024.

13. Curtea de Apel Centru, reținând prevederile art. 1, art. 19 din Constituția Republicii Moldova, art. 1, art. 3, art.16, art. 17, art.20, art.43, art. 44, art. 45, art. 46, art. 47, art. 47/1, art. 48, art. 51, art. 60 din Legea privind azilul nr.270 din 18 decembrie 2008, raportate la circumstanțele de fapt a concluzionat că cererea de chemare în judecată este neîntemeiată, or, la evaluarea credibilității interne, autoritatea publică a luat în considerare declarațiile solicitantului, potrivit cărora în Siria are loc un conflict armat, ceea ce duce la teama de a reveni în țara de origine.

14. În acest sens autoritatea publică pârâtă a consultat informația din țara de origine și anume:

- [ZIARE.com](https://ziare.com) (<https://ziare.com/israel-atac-siria/raid-nerian-homs-siria-israel-atac-racheta-1813192>);
- [DIG124.ro](https://www.digi24.ro) (<https://www.digi24.ro/stiri/extems/15marin-siria-dura-ce-israelul-a-bombardat-damaacul-este-cel-mai-mortal-atac-jamelian-asupra-capitalei-stiene-2250843>);
- [ADEVARUL.ro](https://adevarul.ro) (<https://adevarul.ro/stiri-exteme/in-lume/armata-siriana-a-trimis-intariri- in-pordul-2223422.html>);
- [HOTNEWS](https://www.Hotnews.ro) (<https://www.Hotnews.ro/stiri- international-25914731-video-cel-putin-31-mori-dupa-raidurile-turciei-sizia.htm>);

- AGERPRES (<https://www.agerpres.co/politica-extema/2022/03/15/siria-dupe-11-ani-de-rachoi-610-000-de-martisi-o-criza-alimentara-884834>).

15. Luând în considerație motivul pentru care Othman Ameer nu poate reveni în Siria și anume haosul și dezordinea, în contextul violențelor generalizate, fiind folosite echipamente militare și muniții împotriva civililor, indiferent de sex, vârstă sau opinie politică, instanța de apel a remarcat că, prin simpla prezență la acest conflict, Othman Ameer este supus unor presiuni, fiindu-i pusă viața în pericol, precum și integritatea corporală. Totodată autoritatea publică concluzionând că solicitantul a individualizat acțiuni care să aducă atingere vieții, libertății sau integrității sale corporale, a conchis că nu există motive prevăzute în art. 45 alin. (1), (2) și art. 46 din Legea nr. 270 din 18 decembrie 2008, care ar justifica recunoașterea statutului de refugiat.

16. La analiza riscului de persecuții viitoare (în cazul întoarcerii), autoritatea publică pârâtă a apreciat că Othman Ameer nu a fost supus unor acte de persecuție așa cum sunt definite în legislația națională, nu sunt indice care ar deduce că la întoarcere solicitantului va fi supus unor acțiuni discriminatorii sau persecuție așa cum este definită în Convenția de la Geneva din 1951.

17. Instanța de apel, analizând legătura dintre actele invocate și motivele persecuției prevăzute în definiția refugiatului, a constatat că, nu există legătură de cauzalitate între acestea. Mai mult ca atât, din materialele dosarului rezultă că, Othman Ameer nu poate beneficia de protecție pe teritoriul Republicii Moldova, deoarece crimele pretins comise de către el în Siria cad sub incidența crimelor contra umanității, astfel cele pretins comise de către el contravin Legii nr. 270/2008 privind azilul în Republica Moldova și a Convenției 1951.

18. Totodată, instanța de apel a subliniat că, solicitantul de azil a părăsit țara de origine în mod legal, având tangență directă cu autoritățile de stat, ceea ce atestă faptul că dânsul nu se afla în vizorul autorităților din țara de origine și nu este urmărit de către aceștia. Astfel, pct. 106 din Manualul UNHCR privind proceduri și criteriile de acordare a statutului de refugiat în baza Convenției de la Geneva din 1951 cu privire la statutul refugiaților prevede că, ori de câte ori este posibil, protecția națională are prioritate față de protecția internațională.

19. La caz, Othman Ameer nu a demonstrat nici faptul că în caz de reîntoarcere în țara de origine, viața sa se află în pericol, cât și faptul că există un risc real de a fi supus unor tratamente contrare prevederilor art. 3 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului, or, persoana care pretinde că va fi supusă unui risc, trebuie să susțină afirmațiile sale cu probe incontestabile și convingătoare.

20. Drept urmare, instanța de apel a conchis că, Othman Ameer se limitează doar la afirmații cu caracter declarativ în ceea ce privește argumentarea necesității obținerii statutului de refugiat sau a protecției umanitare. Or, ultimul nu a demonstrat prin probe pertinente și concludente temerea sa întemeiată de persecuție.

21. Solicitantul, în contextul Manualului referitor la proceduri și criteriile de determinare a statutului de refugiat în baza Convenției din 1951 și a Protocolului din 1967 privind statutul refugiaților, trebuie să demonstreze că se

teme de persecuție datorită opiniilor politice diferite de cele ale guvernului, de asemenea, aceste opinii ar fi trebuit să fi ajuns la cunoștința autorităților sau îi sunt atribuite de către acestea solicitantului.

22. La caz, Othman Ameer nu a individualizat nicio acțiune întreprinsă de către autoritățile de stat asupra sa care ar oferi un calificativ de temere bine întemeiată.

23. Totodată, instanța de apel a stabilit că, prin nota Serviciului de Informație și Securitate nr. E/8275 din 10 august 2023 se atestă că Othman Ameer a fost declarat persoană indezirabilă pe teritoriul Republicii Moldova pentru perioada 24 martie 2015-24 martie 2030. La fel, s-a menționat că solicitantul de azil prezintă pericol pentru ordinea publică sau pentru securitatea Republicii Moldova.

24. Astfel, instanța a conchis că, Othman Ameer nu a prezentat nici în cadrul procedurii administrative, nici în cadrul examinării cauzei careva probe că acesta este persecutat pe motive de rasă, religie, naționalitate, apartenență la un anumit grup social sau opinie politică, conform art. 17 a Legii 270/2008 privind azilul în Republica Moldova. La fel, nu au fost anexate probe care să dovedească careva acțiuni de persecuție ale autorităților în adresa reclamantului/apelantului în sensul art. 45 alin. (2) din Legea nr. 270/2008 privind azilul în Republica Moldova.

25. În această ordine de idei, un străin este exclus de la recunoașterea statutului de refugiat, precum și de la acordarea protecției umanitare dacă există motive întemeiate să se creadă că: prezintă pericol pentru ordinea publică sau pentru securitatea Republicii Moldova.

26. Cu referire la argumentul lui Othman Ameer precum că pe numele său este intentat dosar penal, instanța de apel a menționat că potrivit pct.56 din Manualul referitor la proceduri și criterii de determinare a statutului de refugiat în baza Convenției din 1951 și a Protocolul din 1967 privind statutul refugiaților, prevede că noțiunea de „pedeapsă” este definită în modul următor: este important de a efectua o distincție clară între persecuție și pedeapsă prevăzută pentru o infracțiune de drept comun. Persoanele ce fug pentru a scăpa de urmări sau pedepse pentru astfel de infracțiuni, în mod normal nu sunt refugiați. Refugiatul este o victimă - sau potențială victimă a injustiției care trebuie să dovedească faptul dat și nu o persoană ce fuge de justiție, se află în procedura de extrădare în vederea tragerii la răspundere penală pentru comiterea infracțiunii de fraudă prin corespondență. Totodată, pct. 60, prevede că autoritățile pot lua decizii, în mod frecvent, luând drept etalon propria legislație națională.

27. După cum rezultă din materialele dosarului administrativ, se atestă că Inspectoratul General pentru Migrație a analizat și posibilitatea acordării lui Othman Ameer a protecției umanitare în conformitate cu art. 19 din Legea nr. 270/2008, care prevede că protecția umanitară se acordă străinului care nu îndeplinește condițiile pentru recunoașterea statutului de refugiat, dar în a cărui privință există motive serioase și întemeiate de a crede că, în cazul în care ar fi

trimis în țara sa de origine, ar fi supus unui risc real de a suferi vătămrile grave definite la art. 45 alin. (3) și nu poate sau, ca urmare a acestui risc, nu dorește să obțină protecția respectivei țări.

28. Analizând suportul probatoriu, instanța de apel a concluzionat că apelantul nu a identificat niciun motiv imperios de temere, or, motivele invocate țin de motivul părăsirii țării de origine și solicitării azilului, s-a conchis că aceasta nu a individualizat nici o temere rezonabilă, fapt ce a dus la concluzia de neimpunerea examinării elementului dat.

29. Totodată, autoritatea publică pârâtă întemeiat a reținut că, deși cererea lui Othman Ameer îndeplinește condițiile prevăzute de art. 45 alin. (3) lit. b) și c) din Legea nr. 270/2008, urmare a faptului că din partea Serviciului de Informații și Securitate a parvenit avizul nr. E/8275 din 10 august 2024 în care se indică faptul că Othman Ameer, prezintă pericol pentru ordinea publică sau pentru securitatea Republicii Moldova, se impune în continuare examinarea clauzelor de excludere.

30. Curtea de Apel Centru a subliniat că, Serviciul de Informații și Securitate are misiunea de protejare eficientă a drepturilor și libertăților fundamentale ale cetățeanului, societății și statului împotriva riscurilor și amenințărilor la adresa securității de stat. Totodată, obiectivele Serviciului de Informații și Securitate sunt următoarele:

- Culegerea de informații cu relevanță pentru securitatea națională a Republicii Moldova, ce asigură bază de decizie autorităților statului;
- Avertizarea anticipativă asupra riscurilor, amenințărilor și provocărilor de securitate, implicit suveranitatea, independența și integritatea țării;
- Realizarea de evaluări strategice ale mediului național, regional și internațional de securitate.

31. Pentru aplicarea clauzelor de excludere, este necesară stabilirea responsabilității individuale în legătură cu actele prevăzute de art. 20 din Legea nr.270/2008. În general, responsabilitatea individuală intervine atunci când persoana în cauză a săvârșit sau a avut o contribuție substanțială la săvârșirea unor fapte, fiind conștient că acțiunea sau omisiunea sa ar facilita o conduită infracțională.

32. La caz, conform cumulului de date cu caracter informativ extern parvenit din partea Serviciului de Informații și Securitate necesar pentru adoptarea deciziilor relevante și eficiente în ceea ce privește realizarea intereselor naționale în domeniul securității Republicii Moldova, Othman Ameer poartă responsabilitate individuală. Astfel, pe cale de consecință a răspunsului parvenit din partea Serviciului de Informații și Securitate, atât autoritatea publică pârâtă, cât și instanța de fond întemeiat au conchis că situația lui Othman Ameer se încadrează în articolul 20 alin.(1) lit. b) și lit.d) al Legii privind azilul în Republica Moldova și este exclus de la acordarea protecției umanitare.

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE RECURS

33. Împotriva deciziei instanței de apel a depus recurs Othman Ameer, reprezentat de avocatul Ludmila Bîrcă, prin care a solicitat admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel cu emiterea unei noi decizii privind admiterea cererii de chemare în judecată.

34. În motivarea recursului a reiterat circumstanțele de fapt și de drept indicate în cererea de chemare în judecată, totodată a invocat dezacordul cu decizia pronunțată, menționând că decizia instanței de apel este neîntemeiată deoarece instanța de apel nu a constatat și elucidat pe deplin circumstanțele importante ale cauzei, iar concluziile, expuse în decizie, sunt în contradicție cu circumstanțele cauzei, precum și a aplicat eronat normele de drept material și, anume, nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată și a interpretat eronat unele prevederi legale.

35. Recurentul a indicat că instanța de apel contrar obligației de a determina toate circumstanțele care au importanță pentru soluționarea cauzei, a omis să se pronunțe și să dea apreciere tuturor motivelor invocate în apel. Or, dreptul de a fi auzit include nu doar posibilitatea de a aduce argumente instanței, dar, de asemenea, obligația corespunzătoare a instanței de a arăta, în motivarea sa, motivele pentru care anumite argumente au fost acceptate sau respinse.

36. Othman Ameer a susținut că întrunește condițiile prevăzute de art. 17 alin. (1) din Legea privind azilul, care prevede că statutul de refugiat se recunoaște, la solicitare, străinului care, în virtutea unei temeri bine întemeiate de a fi persecutat pe motive de rasă, religie, naționalitate, apartenență la un anumit grup social sau opinie politică, se află în afara țării a cărei cetățenie o deține și care nu poate sau, datorită acestei temeri, nu dorește să se pună sub protecția acestei țări; sau care, nedeținând nici o cetățenie și găsindu-se în afara țării în care își avea domiciliul legal și obișnuit, ca urmare a unor astfel de evenimente, nu poate sau, datorită respectivei temeri, nu dorește să se reîntoarcă.

LEGISLAȚIA RELEVANTĂ

37. Art. 245 din Codul administrativ prevede următoarele:

„Recursul se depune la Curtea Supremă de Justiție în termen de două luni de la pronunțarea hotărârii sau a deciziei motivate, dacă legea nu stabilește un alt termen.”

38. Art. 245¹, alin. (1) din Codul administrativ statuează că:

„Recursul este admis dacă:

d) hotărârea sau decizia este arbitrară sau se bazează în mod determinant pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor.”

39. Art. 246, alin. (1) din Codul administrativ reglementează următoarele:

„Curtea Supremă de Justiție examinează din oficiu admisibilitatea cererii de recurs. Dacă recursul este inadmisibil, completul din 3 judecători adoptă o încheiere irevocabilă. Încheierea privind inadmisibilitatea recursului, care conține sumar faptele cauzei, motivele

și temeiul inadmisibilității, se publică pe pagina web oficială a Curții Supreme de Justiție și se comunică părților.”

40. Art. 246, alin. (2), lit. h) din Codul administrativ prevede că:
„Recursul se declară inadmisibil în special când este vădit neîntemeiat.”

MOTIVAREA INSTANȚEI

41. Referitor la termenul de declarare a recursului, completul de judecată al Curții Supreme de Justiție atestă că, decizia Curții de Apel Centru a fost pronunțată public la 18 februarie 2025. Conform extrasului din poșta electronică a Curții de Apel Centru, decizia motivată a fost notificată participanților la proces, prin intermediul poștei electronice, la 16 aprilie 2025

Recursul a fost depus de către Othman Ameer, reprezentat de avocatul Ludmila Bîrcă, la 12 aprilie 2025.

În asemenea circumstanțe completul de judecată al Curții Supreme de Justiție consideră că, în speță, calea de atac în ordine de recurs a fost demarată în interiorul termenului legal.

42. Din analiza prevederilor art. 245¹ – 246 din Codul administrativ, rezultă că admisibilitatea/inadmisibilitatea recursului urmează să însușească în condițiile Codului administrativ exercitarea efectivă a unui control de legalitate, veritabil bazat pe temeuri concludente și serioase. Astfel, normele pre citate oferă un drept exclusiv al instanței de recurs de a filtra cererile de recurs care nu prezintă o motivare suficient de serioasă.

43. În această ordine de idei, completul de judecată al Curții Supreme de Justiție reține că, Codul administrativ dezvoltă nu doar caracterul nedevelopativ al recursului, dar și cerința de seriozitate a cererii din perspectiva invocării unor veritabile și esențiale încălcări de drept procedural și material capabile să răstoarne deciziile instanței de apel contestate sau, după caz, hotărârile Curții de Apel ca primă instanță într-o eventuală examinare în fond și invocare *ex officio* a erorilor de drept.

44. Completul Curții Supreme de Justiție notează că pentru a trece testul de admisibilitate, cererea de recurs trebuie să conțină o motivare convingătoare și întemeiată în condițiile nominalizate mai sus. În consecutivitate, motivarea cererii de recurs în circumstanțele expuse se referă la formalitățile pe care trebuie să le întrunească cererea în vederea rezistării testului și filtrului de admisibilitate.

45. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție atestă că motivele de casare, invocate în recursul depus de către Othman Ameer, reprezentat de avocatul Ludmila Bîrcă, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 245¹ din Codul administrativ, deoarece se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către Curtea de Apel Centru și nu relevă interpretarea contrară a legii și aplicarea eronată a normelor de drept material sau procedural sau că aceasta s-ar baza în mod determinant pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor, respectiv nu constituie temei de casare a hotărârii recurate.

46. Othman Ameer, reprezentat de avocatul Ludmila Bîrcă, în susținerea recursului a indicat temeiul de admisibilitate prevăzut la art. 245¹ alin. (1) lit. d) din Codul administrativ.

47. Referitor temeiul menționat, Completul de judecată relevă că noțiunea de „hotărâre arbitrară” este definită prin raportare la jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului și la explicațiile din nota informativă a Legii nr.246/2023. O hotărâre este considerată arbitrară atunci când nu are nicio bază juridică în dreptul intern, nu stabilește legătura între faptele cauzei, legea aplicabilă și soluția adoptată sau este rezultatul unei erori de fapt ori de drept pe care nicio instanță rezonabilă nu ar comite-o. De asemenea, intră în această categorie hotărârile pronunțate cu bună știință contrar legii, în special în cazul normelor imperative care nu oferă judecătorului marjă de apreciere. Arbitrarietatea presupune o încălcare evidentă și gravă a legalității, iar nu o simplă eroare de judecată. În astfel de cazuri, hotărârea reprezintă o denegare a justiției și afectează fundamental echitatea procedurii.

48. Pe de altă parte, sintagma „bazată pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor” presupune că hotărârea se sprijină pe o evaluare eronată și evident nejustificată a probatoriului, iar această evaluare a fost decisivă pentru soluția adoptată. Nu orice greșală în aprecierea probelor atrage admiterea recursului, ci doar acea eroare care este evidentă pentru un profesionist și nu poate fi explicată rațional. Pentru ca recursul să fie admis în temeiul art. 245¹ alin. (1) lit. d) din Codul administrativ, este necesar ca partea care atacă hotărârea să demonstreze în mod clar existența unei asemenea erori și caracterul ei determinant asupra soluției.

49. În lipsa unor argumente din care să rezulte că hotărârea contestată a fost pronunțată cu încălcarea unei norme imperative sau că soluția se bazează în mod determinant pe o apreciere vădit nerezonabilă a probelor, recursul nu poate fi admis.

50. Așadar, completul de judecată al Curții Supreme de Justiție menționează că, recursul depus de Othman Ameer, reprezentat de avocatul Ludmila Bîrcă, conține obiecții de fapt și de drept, care au fost analizate minuțios de către Curtea de Apel Centru, fiind apreciate în mod corespunzător.

51. Criticile recurentului, astfel cum sunt formulate, nu se circumscriu niciunui dintre temeiurile de admisibilitate ale recursului prevăzute de art. 245¹ din Codul administrativ și, prin urmare, nu sunt apte să influențeze admisibilitatea acestuia.

52. Pe latura procesuală a recursului, completul mai reține că argumentarea recursului se rezumă în esență la reluarea tezelor de fond, fără o individualizare clară a motivelor de admisibilitate prevăzute limitativ de art. 245¹ din Codul administrativ. Chiar și trecând peste această deficiență și analizând pe fond, criticile se dovedesc nefondate pentru rațiunile expuse.

53. În consecință, nu există aparența unei încălcări a dreptului recurentului la soluționarea tuturor argumentelor cu privire la judecarea cauzei în prima instanță, în modul în care este garantat de art. 6 § 1 al Convenției.

54. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție notează faptul că dezvoltarea recursului trebuie să cuprindă o motivare corespunzătoare, în sensul arătării cu claritate a acelor critici, care sunt de natură a învedera netemeinicia hotărârii/hotărârii și care se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 245¹ din Codul administrativ.

55. Nu este suficientă simpla expunere a circumstanțelor faptice ale cauzei, fiind necesară motivarea recursului cu indicarea motivelor de netemeinicie pe care se bazează, precum și dezvoltarea lor. Motivarea recursului însemnând nu doar exprimarea nemulțumirii față de actul de dispoziție pronunțat în apel, ci expunerea tuturor motivelor pentru care, din punctul de vedere al părții, instanța a pronunțat o hotărâre neîntemeiată.

56. Recursul nu se poate limita la o simplă indicare a textelor de lege, ci implică determinarea greșelilor imputate Curții de Apel Centru și o minimă argumentare a criticii în fapt și în drept, precum și indicarea probelor pe care se bazează aceste critici. Simpla trimitere la un text de lege, fără explicarea pretensei interpretării și/sau aplicării eronate a prevederilor legale de către Curtea de Apel Centru, nu echivalează cu un argument. Dacă ar proceda la examinarea unui asemenea pretins argument, completul de judecată al Curții Supreme de Justiție s-ar substitui autorului recursului, fapt care ar echivala cu un control efectuat din oficiu.

57. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție subliniază că admisibilitatea recursului trebuie analizată în contextul rolului și funcției legale atribuite instanței judecătorești supreme, care constau, în principal, în asigurarea aplicării și interpretării unitare a legii în soluționarea cauzelor de contencios administrativ. În acest sens, orice cerere de recurs trebuie să fie motivată în concordanță cu aceste principii fundamentale, pentru a trece filtrul de admisibilitate și a avea succes.

58. În acest sens, CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise (a se vedea hotărârile CtEDO *Golder c. Regatul Unit*, 1975, §38; *Stanev c. Bulgariei [MC]*, 2012, §230). Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (a se vedea hotărârea CtEDO *Luordo c. Italiei*, 2003, §85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (a se vedea hotărârea CtEDO *Levages Prestations Services c. Franței*, 1996, §45).

59. Curtea de la Strasbourg a mai reiterat că modul de aplicare a art. 6 din CEDO procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de specificul acestor proceduri, urmând a se ține cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem (a se vedea hotărârea CtEDO *Botten c. Norvegiei*, 1996, §39). La fel, conform jurisprudenței CtEDO, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi

conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea hotărârea CtEDO Helmers c. Suediei, 1991, §31, 36).

60. Din aceste motive, în conformitate cu art. 230 și art. 246 alin. (2) lit. h) din Codul administrativ,

COMPLETUL, CU UNANIMITATE DE VOTURI,

Declară inadmisibil recursul depus de Othman Ameer, reprezentat de avocatul Ludmila Bîrcă.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte, judecător

Stela Procopciuc

Judecători

Oxana Parfeni

Diana Stănilă